

के त्वां युधि पराक्रान्तं कालान्तकयमोपमं । दृष्ट्वा विक्रमसंयुक्तं विद्रव्यन्ति संयुगे ।
 केषां वैवस्वतो राजा स्मरतेऽद्य महाभुज ।
 ॥ सात्यकिरुवाच ॥ मुण्डानेतान् हनिष्यामि दानवानिव वासवः । प्रतिज्ञां पालयिष्यामि काम्बोजानेव मां वह ।
 अद्यैषां कदनं कृत्वा प्रियं यास्यामि पाण्डवं । अद्य द्रुपदं मे वीर्यं कौरवाः समुयोधनाः ।
 मुण्डानीके हते स्रुतं सर्वसैन्येषु चासकृत् । अद्य कौरवसैन्यस्य दीर्यमाणस्य संयुगे ।
 श्रुत्वा विरावं बद्ध्वा सन्तस्यति सुयोधनः । अद्य पाण्डवमुखस्य श्वेताश्वस्य महात्मनः ।
 आचार्यस्य कृतं मार्गं दर्शयिष्यामि संयुगे । अद्य मदाणनिहतान् योधमुख्यान् सहस्रशः ।
 दृष्ट्वा दुर्योधनो राजा पश्चात्तापं गमिष्यति । अद्य मे क्षिप्रहस्तस्य क्षिपतः सायकोत्तमान् ।
 अलातचक्रप्रतिमं धनुर्द्रुपदं कौरवाः । मत्सायकचिताङ्गानां रुधिरं स्रवतां मुहुः ।
 सैनिकानां वधं दृष्ट्वा सन्तस्यति सुयोधनः । अद्य मे क्रुद्धरूपस्य निघ्नतश्च वरान् वरान् ।
 द्विरर्जुनमिमं लोकं मंस्यतेऽद्य सुयोधनः । अद्य राजसहस्राणि निहतानि मया रणे ।
 दृष्ट्वा दुर्योधनो राजा सन्तस्यति महामृधे । अद्य खेदञ्च भक्तिञ्च पाण्डवेषु महात्मसु ।
 हत्वा राजसहस्राणि दर्शयिष्यामि राजसु । बलं वीर्यं कृतज्ञत्वं मम ज्ञास्यन्ति कौरवाः ।
 ॥ सञ्जय उवाच ॥ एवमुक्तस्तदा स्रुतः शिञ्जितान् साधुवाहिनः । शशाङ्कसन्निकाशान् वै वाजिनो व्यनुदत् भृशं ।
 ते पिवन्त इवाकाशं युयुधानं हयोत्तमाः । प्रापयन् यवनान् शीघ्रं मनःपवनरंहसः ।
 सात्यकिं ते समासाद्य पृतनास्त्रनिवर्त्तिनं । बहवो लघुहस्ताश्च शरवर्षैरवाकिरन् ।
 तेषामिषूनयास्त्राणि वेगवान्नतपर्वभिः । अच्छिनत् सात्यकीराजन् नैनं ते प्राप्नुवन् शराः ।
 रुक्मपुङ्खैः सुनिशितैर्गार्द्धपत्रैरजिह्वजैः । उच्चकर्त्त शिरांस्तुग्रो यवनानां भुजानपि ।
 शैक्यायसानि वर्माणि कांस्थानि च समन्ततः । भित्त्वा देहांतस्था तेषां शरा जग्मुर्महीतलं ।
 ते हन्यमाना वारेण स्नेच्छाः सात्यकिना रणे । शतशोऽभ्यपतंस्तत्र व्यसवोवसुधातले ।
 सुपूर्णयतमुक्तैस्तानव्यवच्छिन्नपिण्डितैः । पञ्चषट्सप्त चाष्टौ च विभेद यवेनाञ्कुरैः ।
 काम्बोजानां सहस्रैश्च शकानाञ्च विशास्यते । शवराणां किरातानां वर्वराणां तथैव च ।
 अगम्यरूपां पृथिवीं मांसशोणितकर्दमां । कृतवांस्तत्र शैनेयः क्षपयंस्तवकं बलं ।
 दस्यूनां सशिरस्त्राणैः शिरोभिर्लूनमूर्ध्वजैः । दीर्घकूर्चैर्मही कोर्णा विवर्धैरण्डजैरिव ।
 रुधिरोक्षितसर्वाङ्गैस्तैस्तदायोधनं बभौ । कवन्धैः संवृतं सर्वं ताम्राभैः खमिवावृतं ।
 वज्राशनिसमस्यैः सुपर्वभिरजिह्वजैः । ते सात्त्वतेन निहताः समावर्ज्यसुन्धरां ।
 अल्पावशिष्टाः सम्भगाः कृच्छ्रप्राणा विचेतसः । जिताः सङ्ख्ये महाराज युयुधानेन दंशिताः ।
 पार्श्विभिश्च कशाभिश्च ताडयन्तस्त्रिजमान् । जवमुत्तममास्थाय सर्वतः प्राद्रवन् भयात् ।
 काम्बोजसैन्यं विद्राव्य दुर्जयं युधि भारत । यवनानाञ्च तत्सैन्यं शकानाञ्च महद्बलं ।
 ततः स पुरुषव्याघ्रः सात्यकिः सत्यविक्रमः । प्रविष्टस्तावकान् जित्वा स्रुतं याहीत्यचोदयत् ।